

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/46/2023
Identifikačné číslo spisu:	1115228333
Dátum vydania rozhodnutia:	25.07.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1115228333.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Mgr. J. W., narodenej X. U. XXXX, X., P. X/XXXX, proti žalovaným 1/ CVENGROŠ, spol. s r. o., Bratislava, Bukureštská 3, IČO: 35 907 444, 2/ všetci vlastníci ďalších 13 bytov zo 14 bytov v dome na W., o vyhlásenie absolútnej neplatnosti dražby bytu, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/183/2015, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2019, sp. zn. 7Co/193/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) z 30. septembra 2019 sp. zn. 7Co/193/2019, uznesenie Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorý uznesením č. k. 11C/183/2015-78 z 5. februára 2019 žalobu žalobkyne z 5. novembra 2015 odmietol, v časti odmietnutia žaloby voči žalovanému 1/ zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie; v časti odmietnutia žaloby žalobkyne voči žalovaným 2/ napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Vyslovil, že žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným 2/.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobkyňa i napriek poučeniu súdom na základe výzvy na odstránenie väd žaloby uznesením č. k. 11C/183/2015-39 z 29. júna 2017, vady žaloby spočívajúce v presnom označení žalovaných neodstránila. Podaním z 28. septembra 2017 v doplnení podania v časti týkajúcej sa okruhu žalovaných subjektov, uviedla obchodnú spoločnosť CVENGROŠ, spol. s r. o., zastúpenú Ing. H. K. S., IČO: 35 907 444 a všetkých vlastníkov ďalších 13 bytov zo 14 bytov v dome na W.e. Citujúc ustanovenia § 129 ods. 1 až 4, § 132 CSP následne uviedol, že presné označenie žalovaných je bezvýnimočnou požiadavkou individualizácie žaloby. Fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Súd prvej inštancie považoval za riadne označenie žalovaných len žalovanú 1/. Vo vzťahu k žalovaným 2/ konštatoval, že označenie „všetci vlastníci ďalších 13 bytov zo 14 bytov v dome na KH.a“, nie je postačujúce. Zároveň podotkol, že súdu neprináleží individualizovať žalovaných,

lebo je výlučne vecou žalobcu označenie strán sporu. Z dôvodu neodstránenia väd žaloby, pre ktoré v konaní nemožno pokračovať, súd prvej inštancie žalobu odmietol v súlade s § 129 ods. 3 CSP.

3. Odvolací súd poukazujúc na obsah spisu uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou z 5. novembra 2015 domáhala absolútnej neplatnosti dražby bytu č. XX nachádzajúceho sa na 4. poschodí domu na W., zapísaného na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX, ktorej zápis vkladu bol vykonaný 30. marca 2000 pod V-XXXX, ktorá mala byť vykonaná protiprávne žalovaným 1/. Posudzujúc obsah podania žalobkyne z 29. septembra 2017, reagujúc na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd žaloby uznesením č. k. 11C/183/2015-39 z 29. júna 2017, odvolací súd dospel k záveru, že v prípade označenia právnickej osoby v súlade s § 133 ods. 2 CSP, označenie žalovanej 1/ možno považovať za dostatočne zidentifikované. V nadväznosti na uvedené preto skonštatoval, že vo vzťahu k žalovanej 1/ súd prvej inštancie nesprávne postupoval, ak podanie žalobkyne odmietol. Uvedeným nesprávnym procesným postupom bola žalobkyni znemožnená realizácia jej procesných práv. V tejto časti preto odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Vo vzťahu k žalovaným 2/ uviedol, že vychádzajúc z výziev súdu prvej inštancie v spise na č. I. 7 a č. I. 39 považoval za preukázané, že žalobkyňa v zmysle poučenia súdu riadne neoznačila fyzické osoby, nakoľko neuviedla meno, priezvisko, dátum narodenia, adresu trvalého pobytu alebo pobytu, i napriek tomu, že uvedené údaje jej boli známe, lebo vyplývali z predloženého LV č. XXXX. Odvolací súd nepovažoval procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým neprihliadol na žalobkyňou pripojený list vlastníctva a sám z úradnej moci nešpecifikoval žalovaných 2/ za odňatie spravodlivosti i s prihliadnutím k tomu, že pripojený LV č. XXXX obsahoval údaje k 26. februáru 2013 a žalobkyňa odstraňovala vady v označení žalovaných 2/ podaním z 28. septembra 2017. V kontexte uvedeného ustálil, že žalobkyňa neodstránila nedostatok v označení žalovaných 2/, preto bolo dôvodné podanie žalobkyne v časti označenia žalovaných 2/ odmietnuť. V tejto časti odvolací súd považoval napadnutý výrok za vecne správny.

5. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, aplikujúc čl. 4 Základných zásad CSP tak, že žalobkyni proti žalovaným 2/ nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej len „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietaním, že nezisťovaním skutkového stavu súdy nižších inštancií uplatnili denegatio iustitiae a zároveň umožnili beztretej finančnej skupine zatajovať jej a aj dcérinu existenciu v informačných systémoch verejnej moci. Poukázala na skutkové okolnosti týkajúce sa tvrdených zásahov do jej vlastníckeho práva v bytovom dome na Kýčerského 3/2963 v Bratislave. Nesúhlasila s potvrdzujúcim výrokom napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že prišla o byt č. XX nachádzajúci na 4. poschodí jej domu na Kýčerského 3/2963 v Bratislave I a bola jej vyplatená cena nebytového priestoru vo výške 61 383 eur, v ktorom žila dlhodobá neplatička, ktorej dlhy na zdravotnom poistení exekuoval jej bývalý manžel s poukazom na LV č. XXXX z 26. februára 2013.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

8. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania,

vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

9. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

10. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

11. Podľa § 440 CSP dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi.

12. Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

13. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením č. k. 11C/183/2015-124 zo dňa 21. februára 2020, súd prvej inštancie vyzval žalobkyňu, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia doplnila dovolanie o zákonom požadované náležitosti, najmä aby uviedla, v akom rozsahu a z akých dôvodov uznesenie odvolacieho súdu napáda, z akých dôvodov predmetné rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa domáha. Následne bola poučená o následkoch nedoplnenia podania a to o odmietnutí dovolania.

16. V danom prípade dovolateľka spĺňajúca výnimku z povinného zastúpenia advokátom, ako aj spísania dovolania advokátom v dovolacom konaní v zmysle § 429 ods. 2 písm. a) CSP, preukázaním nadobudnutia vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa (v spise na č. l. 113), v rámci namietaného nesprávneho procesného postupu, zákonu zodpovedajúcim spôsobom nevymedzila uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP v súlade s náležitosťami vyplývajúcimi z § 431 CSP vo vzťahu k potvrdzujúcemu výroku dovolaním napadnutého rozhodnutia. Len všeobecne namietané nezisťovania skutkového stavu týkajúceho sa účtovníctva bytového domu nachádzajúceho na W., s uvedením ďalších skutkových okolností nesúvisiacich s predmetom sporu, nemožno považovať za relevantné, pokiaľ súdy nižších inštancií neposudzovali vec samú. Odmietnutie podania žalobkyne z 5. novembra 2015 voči žalovaným 2/, označeným v rozpore s § 132 ods. 1 CSP, predstavuje procesné rozhodnutie, ktorým súdy nižších inštancií pre vadu žaloby, ktorá bráni súdu vo veci pokračovať, rozhodli o odmietnutí podania v tejto časti. Nejedná sa o rozhodnutie vo veci samej a teda ani o posúdenie žalobného návrhu z hľadiska hmotnoprávneho. Z obsahového hľadiska z dovolania nevyplývajú žiadne skutočnosti týkajúce sa procesného postupu súdov nižších inštancií vo vzťahu k žalovaným 2/, ktoré by dovolateľka namietala. Rovnako tak dovolateľka neuviedla žiadne skutočnosti vo

vzťahu k potvrdzujúcemu výroku okrem vymedzenia jeho rozsahu, preto možno skonštatovať, že dovolanie nespĺňa náležitosti vyplývajúce z § 428 CSP v spojení s § 431 CSP.

17. Na základe uvedených dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne v súlade s § 447 písm. d) CSP, lebo nemá náležitosti vyplývajúce z § 428 CSP.

18. Dovolací súd nerozhodoval o nároku na náhradu trov dovolacieho konania z dôvodu, že za žalovaného 2/ vystupovali bližšie neidentifikované fyzické osoby, čo bolo dôvodom na odmietnutie podania.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.